

МИКЕЛАНДЖЕЛО БУОНАРОТИ И РАЗУМЪТ ОТ МЕН СЕ ВЪЗМУЩАВА...

Превод от италиански: Драгомир Петров, 1970

chitanka.info

И РАЗУМЪТ ОТ МЕН СЕ ВЪЗМУЩАВА...^[0]

*И разумът от мен се възмущава,
макар че, любейки, очаквам щастие
и с примери жестоки, с безпристрастие,
срамът ми с думи тежки назовава.*

*— Туй живо слънце само смърт раздава
и тя не е за нов живот причастие^[1],
ала ръката, дадена с участие,
отхвърлям аз, поел към смърт такава.*

*Знам раната си и познавам цяра;
ала сърце не мое в мене бие^[2]
и дам ли му се, трови ме всецияло.*

*Сред двата вида смърт е господаря:
отхвърлям тази, другата се крие;
а мрат в очакване душа и тяло^[3].*

[0] Сонетът носи датата 6 януари 1529 г. Не е известно кому е посветен, но единодушно се отхвърля възможността да бъде вдъхновен от приятелството на поета с Томазо ден Кавалиери, което започва в Рим две години по-късно. — Б.пр. ↑

[1] Точният превод на горните два стиха гласи: „Какво ще получиш от това живо слънце, освен смърт, и то не като феникса?“

(сиреч без възкресение). — Б.пр. ↑

[2] Точният превод на горните два стиха гласи: „От другата страна (на гърдите) живее друго сърце (сиреч разумът), което толкова повече ме убива, колкото повече му се поддавам“. — Б.пр. ↑

[3] Последната терцина трябва да се разбира така: Любовта (сиреч моят господар) се намира между двата вида смърт — духовната и физическата; ако победя страстта, умира тялото, ако се вслушам в разума, умира душата. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.